

Sygn. akt VI GC 26/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Hass-Kloc

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 26 sierpnia 2015 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Sp. z o.o. - S.

przeciwko: 1. (...) S.A. w W., 2. D. M.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powoda (...) Sp. z o.o. - S. kwoty po 3.617,00 zł (słownie: trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) na rzecz pozwanego (...) S.A. w W. i pozwanego D. M. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI GC 26/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 26 sierpnia 2015 r.

Pozwem wniesionym w sprawie powód (...) sp. z o.o. wniósł o zasądzenie od pozwanej spółka (...) S.A. w W. kwoty 86.259,20 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania. W uzasadnieniu wskazał, że prowadzi działalność w zakresie odpłatnego dostarczania wody do odbiorców, którą dystrybuuje za pomocą wodociągów. Dalej podał, że pozwana w okresie od 11.09.2014 r. do 23.09.2014 r. prowadziła prace związane z modernizacją sieci wodociągowej na rurociągu wykorzystywanym przez powoda w jego działalności, co uniemożliwiło powodowi sprzedaż wody. Powód naprowadzał, że na mocy umowy z dnia 20.08.2014 r. pozwana zobowiązała się zapłacić na rzecz powoda odszkodowanie za czasowe pozbawienie go możliwości korzystania z rurociągu, dalej wskazując, że kwota umownego odszkodowania wynosi 80.600,00 zł. Powód podał, że dochodzona pozwem dalsza kwota 5.659,20 zł stanowi cenę za 2096 m³ wody którą pozwana zużyła w czasie prac związanych z modernizacją rurociągu i za którą zobowiązała się powodowi zapłacić. Powód wskazał, że w dniu 03.10.2014 r. wystawił pozwanej notę księgową nr (...) obejmującą należne mu odszkodowanie oraz fakturę VAT nr (...) obejmującą roszczenie o zwrot kosztów zużytej wody. Mimo upływu terminu płatności należności objętych ww. notą księgową i fakturą oraz dodatkowego wezwania do zapłaty, pozwana nie uiszczyła wskazanych należności.

W sprzeciwie od wydanego w sprawie nakazu zapłaty (k. 64-71) pozwana spółka wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisach. W uzasadnieniu wskazała, że była wykonawcą inwestycji pod nazwą: budowa drogi obwodowej M. w ciągu drogi wojewódzkiej nr (...), etap I. Dalej podała, że projekt budowlany i wykonawczy inwestycji przewidywał

przebudowę istniejącej magistrali wodociągowej DN 400 kolidującej z projektowaną obwodnicą M., przy czym dokumentacja projektowa nakładała na spółkę obowiązek uzgodnienia i zgłoszenia włączenia do sieci wyłącznie z właścicielem sieci spółką (...) sp. z o.o. Pozwana spółka wskazała, że w trakcie realizacji inwestycji dokonywała uzgodnień związanych z włączeniem rurociągu do istniejącej sieci także z użytkownikiem rurociągu – powodem. Dalej podała, że w wyniku działań pozwanej powód bez ponoszenia jakichkolwiek kosztów stał się użytkownikiem nowego rurociągu o lepszych parametrach użytkowych niż dotychczasowe. Pozwana spółka podkreśliła, że jako generalny wykonawca jedynie realizowała powierzone jej roboty budowlane, wskazując, że w przedmiotowej sprawie nie ma z uwagi na powyższe legitymacji procesowej biernej, bowiem nie zachodzi żadna z zasad odpowiedzialności odszkodowawczej. Pozwana podkreśliła, że nie można jej przypisać winy a nadto nie odpowiada w niniejszej sprawie ani na podstawie reżimu odpowiedzialności kontraktowej jak też deliktowej. Pozwana zarzuciła, że powód nie ma legitymacji czynnej, bowiem nie wykazał żadnego tytułu prawnego do użytkowania wodociągu, a nawet zakładając, że jest użytkownikiem wodociągu na podstawie umowy zawartej z jego właścicielem, to winien występować z ewentualnymi roszczeniami do właściciela sieci, który wyraził inwestorowi zgodę na jej przebudowę, lub ewentualnie do inwestora. Dodała także, iż powód nie dowodził na rzecz jakich odbiorców nie mógł dostarczać wody i w jakiej wysokości szkodę poniósł a także nie wykazał przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej. Pozwana podkreśliła także, iż nie zawierała z powodem żadnej umowy a umowa przedłożona wraz z pozwem stanowi jedynie projekt i nie została podpisana przez osoby uprawnione do reprezentacji pozwanej. Odnosząc się do wysokości roszczenia odszkodowawczego pozwana wskazała, że przeczy jakoby powód był pozbawiony możliwości korzystania z rurociągu w okresie od 11.09.2014 r. do 23.09.2014 r., wskazując, że powodem niedokonania przepięcia przez pozwanego dnia 11 września 2014 r. była awaria głównej magistrali a nie brak przygotowania pracowników pozwanej. Pozwana podała także, iż tylko w dnia 15.09.2014 r. w godz. 7-15.00 oraz 19.09.2014 r. godz. 7-13.00 woda nie była dostarczana przez powoda do Strefy Ekonomicznej M., jednakże do pozostałych odbiorców powód dostarczał wodę bez zakłóceń. W zakresie żądania pokrycia kosztów wody pozwana wskazała, że potwierdza, iż przed wpięciem nowo wybudowanego rurociągu przeprowadziła próbę jego szczelności a następnie dezynfekcję i płukanie. Wskazała jednakże, iż powyższe zostało wykonane za wiedzą i zgodą właściciela wodociągu, a umowa zawarta z inwestorem nie przewidywała, że pozwana spółka miałaby ponieść koszty powyższego.

Pismem procesowym z dnia 16 lutego 2015 r. (k. 199) powód podtrzymał żądanie pozwu a także w oparciu o art. 194 § 1 k.p.c. wniósł o wezwanie w sprawie w charakterze pozwanego D. M., pełniącego funkcję kierownika budowy na przedmiotowej inwestycji. W uzasadnieniu dla powyższego podał, że D. M. podpisał umowę z dnia 20.08.2014 r. w imieniu pozwanej spółki, dlatego jeżeli przekroczył umocowanie lub działał bez umocowania a pozwana spółka nie potwierdzi ważności umowy to ww. będzie ponosił osobistą odpowiedzialność odszkodowawczą względem powoda opartą o art. 103 k.c. Powód podał, że w tym przypadku szkoda jest równa kwocie 80.600,00 zł stanowiącej ryczałtowe odszkodowanie którą powód otrzymałby od pozwanej spółki tytułem realizacji zawartej umowy.

Postanowieniem z dnia 22.04.2015 r. (k. 289) Sąd Okręgowy na zasadzie art. 194 k.p.c. wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego D. M.. Pismem procesowym z dnia 05.08.2015 r. (k. 316) pozwany D. M. wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu przyznał, że na przedmiotowej inwestycji jako pracownik pozwanej spółki pełnił funkcję kierownika budowy. Dalej podał, że otrzymał od (...) sp. z o.o. projekt umowy z dnia 20.08.2014 r. aby przekazać ją pozwanej spółce. Wskazany dokument parafował, zgodnie z procedurą stosowaną w pozwanej spółce w zakresie postępowania z dokumentami. Kolejnym pismem procesowym z dnia 26.08.2015 r. stanowiącym załącznik do protokołu rozprawy z dnia 26.08.2015 r. D. M. podtrzymał żądanie oddalenia powództwa a nadto wniósł o powtórzenie dotychczasowego postępowania w całości. W uzasadnieniu wskazanego pisma podał, że z uwagi na dopozwanie, treść żądania powoda do D. M. musi być tożsama z treścią żądania powoda względem (...) S.A., przy czym zaznaczył, że powyższe nie zachodzi, bowiem powód dochodzi od pozwanej spółki odszkodowania umownego a D. M. nie był stroną ww. umowy, nadto nie może on ponosić odpowiedzialności za zużycie wody przez pozwaną spółkę. Zaprzeczył aby zawarł z powodem w imieniu pozwanej spółki umowę z dnia 20.08.2014 r., wskazując, że ją jedynie parafował, co nie było nakierowane na podpisanie (zawarcie) umowy podkreślając że nigdy nie posiadał stosownego upoważnienia do powyższego. Podał również, że powód nie wykazał szkody którą rzekomo poniósł. Końcowo zarzucił, że dopozwanie zostało dokonane nieprawidłowo.

Na rozprawie w dniu 26.06.2015 r. powód wskazał w stosunku do pozwanego D. M. alternatywną podstawę prawną dochodzonego roszczenia powołując się w tym zakresie na art. 120 kodeksu pracy.

W dalszym toku postępowania strony podtrzymały dotychczasowo wyrażone stanowiska.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

Powód (...) sp. z o.o. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie odpłatnego dostarczania wody. W ramach wykonywanej działalności powód korzysta z sieci wodociągowej będącej własnością spółki (...) sp. z o.o.

W dniu 12 kwietnia 2012 r. (...) Zarząd Dróg Wojewódzkich jako zamawiający zawarł ze spółką (...) sp. z o.o. w W. jako wykonawcą po przeprowadzeniu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego w rozumieniu ustawy prawo zamówień publicznych, umowę o roboty budowlane „Budowa drogi obwodowej M. w ciągu drogi wojewódzkiej nr (...) N. – D. przebiegającej od miejscowości T. w km 20+636 do ul. (...) w km 38 +522 wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną, budowami i urządzeniami – etap 1”. Pozwana spółka realizowała wskazaną inwestycję, funkcję kierownika budowy pełnił D. M., będący pracownikiem spółki (...) S.A. (okoliczność przyznana na rozprawie w dniu 26.08.2015 r. – k. 333 verte). W ramach wykonywanych prac pozwana spółka zobligowana była do uzgodnień w zakresie części prac - wpięcia nowo budowanego rurociągu do istniejącej sieci wodociągowej z właścicielem sieci wodociągowej spółką (...) sp. z o.o. (k. 101-104).

W trakcie realizacji inwestycji, z uwagi na prace wchodzące w jej zakres w postaci wpięcia nowo budowanego rurociągu do istniejącej sieci wodociągowej, nastąpiło czasowe wstrzymanie przepływu wody w sieci wodociągowej będącej własnością spółki (...) sp. z o.o. z której korzysta powód. Właściciel sieci wodociągowej miał świadomość powyższego i wyraził na to zgodę. Z uwagi na wstrzymanie przepływu wody powód kierował do spółki (...) sp. z o.o. roszczenia z powyższego tytułu, których wskazana spółka nie uznała, co znalazło odzwierciedlenie m.in. w piśmie (...) Budownictwo sp. z o.o. z dnia 01.07.2014 r. Powód wysłał do ww. projekt umowy dotyczącej wypłaty odszkodowania, jednakże spółka ta odmówiła jego podpisania o czym poinformowała pismem z dnia 08.07.2014 r. We wskazanym piśmie (...) Budownictwo sp. z o.o. powołała się na okoliczność, iż powód warunkuje uzyskania zgody na wpięcie do wodociągu podpisaniem umowy w przedmiocie odszkodowania. Spółka (...) sp. z o.o. pismem z dnia 16.07.2014 r. poinformowała (...) Zarząd Dróg Wojewódzkich jako zamawiającego o roszczeniach powoda – w tym w zakresie zawarcia umowy dotyczącej odszkodowania - zaznaczając, że odmawia ich uznania i wskazując na ewentualną odpowiedzialność zamawiającego w tym zakresie.

W dniu 20.08.2014 r. w Urzędzie Miasta M. miało miejsce spotkanie w sprawie przepięcia przez (...) S.A. sieci wodociągowej zrealizowanej wzdłuż drogi powiatowej M.-S., w którym wzięli udział przedstawiciele spółki (...) S.A., Urzędu Miejskiego w M., Gminy M., (...) M., (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o. W trakcie spotkania właściciel wodociągu spółka (...) sp. z o.o. wyraziła zgodę na wykonanie przez (...) S.A. ww. przepięcia (pkt 1 notatki ze spotkania (k. 41-42).

W tym samym dniu tj. 20.08.2014 r. powód sporządził a następnie przedstawił pozwanemu (...) S.A. projekt umowy, w którym wskazano, że umowa zostanie zawarta na żądanie (...) sp. z o.o. w związku z realizacją przez (...) S.A. na rzecz (...) Zarządu Dróg Wojewódzkich w R. inwestycji „Budowa drogi obwodowej M. w ciągu drogi wojewódzkiej nr (...) N. – D. przebiegającej od miejscowości T. w km 20+636 do ul. (...) w km 38 +522 wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną, budowami i urządzeniami – etap 1”. W projekcie tym wskazano, że przedmiotem umowy jest zgoda użytkownika rurociągu wodnego na czasowe wyłączenie jego z użytku dla wykonania prac wpięcia przez (...) S.A. sieci wodociągowej zrealizowanej wzdłuż drogi powiatowej M. – S. (§ 2 ust. 1). Powód wyraził zgodę na czasowe (w projekcie nie określono dat) wyłączenie rurociągu wodnego z użytku dla konieczności wykonania prac związanych z wpięciem sieci wodociągowej (§ 2 ust. 2). Za dzień zakończenia prac związanych z wpięciem nowego odcinka rurociągu do sieci w myśl projektu uważa się dzień uzyskania poprawnych wyników badań laboratoryjnych jakości wody przeprowadzonych przez sanepid na terenie (...) -PARK (...) (§ 2 ust. 8). W projekcie umowy zawarto zapis zgodnie z którym (...) S.A. zobowiązuje się do wypłacenia na rzecz powoda jednorazowego odszkodowania za czasowe

pozbawienie go możliwości korzystania z rurociągu w kwocie 4900 zł za każdy rozpoczęty dzień przypadający w soboty, niedziele lub inne dni ustawowo uznane za wolne od pracy, kwoty 5000 zł za pierwszy dzień wykonywania robót przypadający w dni robocze, kwoty 7000 zł za każdy następny dzień wykonywania robót przypadający w dni robocze. Odszkodowanie miało być płatne po wykonaniu robót w terminie 30 dnia od dnia wystawienia noty księgowej (§ 3). Na wskazanym projekcie umowy swój podpis złożył pracownik pozwanej spółki pełniący funkcję kierownika budowy – D. M. a następnie przekazał otrzymany projekt do działu prawnego pozwanej spółki. Utartą praktyką u pozwanego było podpisywanie dokumentów przez ww. kierownika budowy, co oznaczało, że ww. potwierdzał otrzymanie dokumentu i zobowiązywał się przekazać go podmiotom decyzyjnym. D. M. parafowane dokumenty przekazywał następnie celem zaopiniowania dyrektorowi kontraktu G. D., ten z kolei radcy prawnemu pozwanej spółki, który ostatecznie je analizował i przedstawiał zarządowi pozwanej spółki.

W dniu 04.09.2014 r. właściciel rurociągu – spółka (...) sp. z o.o. ponownie wyraził zgodę na wykonanie wpięcia do sieci – co wiązało się z czasowym wyłączeniem rurociągu z użytku (notatka ze spotkania). Protokół odbioru technicznego końcowego magistrali wodociągowej został sporządzony dnia 15.09.2014 r. (k. 154-155).

Pismem z dnia 17.02.2015 r. powód wezwał pozwaną spółkę do potwierdzenia ważności ww. umowy, jednakże pozwana odmówiła udzielenia powyższego potwierdzenia, dając wyraz powyższemu w piśmie z dnia 26.02.2015 r. (k. 205-206).

dowód: odpis z KRS powoda (k. 13-20), projekt umowy z dnia 20.08.2014 r. (k. 35-40), notatka ze spotkania z dnia 20.08.2014 r. (k.41-42), pisma (...) Budownictwo sp. z o.o.: z dnia 11.06.2014 r. (k.141), 20.08.2014 r. (k. 43), 29.08.2014 r. (k. 44), 05.09.2014 r. (k. 46), 11.09.2014 r. (k. 48), 29.08.2014 r. (k. 161), 02.09.2014 r. (k. 162), 05.09.2014 r. (k. 164), 01.07.2014 r. (k. 172), 08.07.2014 r. (k. 183), 16.07.2014 r. (k. 186-188), pismo Gminnego Zakładu (...) z dnia 04.09.2014 r. (k. 45), 17.06.2014 r. (k. 148-149), 18.06.2014 r. (k. 147), 20.08.2014 r. (k. 156), wiadomości e-mail z dnia: 11.09.2014 r. (k. 47), 22.09.2014 r. (k. 49), 18.06.2014 r. (k. 150-151), 20.08.2014 r. (k. 159), 20.08.2014 r. (k. 160), 02.09.2014 r. (k. 163), 05.09.2014 r. (k. 168), 12.09.2014 r. (k. 170), 08.07.2014 r. (k. 185) 17.07.2014 r. (k. 191), 31.07.2014 (k. 207), 28.08.2014 r. (k. 208), aneks nr (...) do umowy nr (...) (k. 51), aneks nr (...) do umowy nr (...) (k. 52), raporty przekazywania (k. 142-146, 178-182), akt umowy na roboty z dnia 12.04.2012 r. (k. 101-104), dokumentacja przetargowa (k. 105-140), notatka ze spotkania (k. 154-155), protokół odbioru częściowego (k. 165), protokół odbioru technicznego końcowego magistrali wodociągowej z dnia 15.09.2014 r. (k. 171), pismo powoda z 17.02.2015 r. wraz z potwierdzeniem nadania (k. 205-206), pismo pozwanej spółki z dnia 26.02.2015 r. wraz z dowodem nadania (k. 248-249), zeznania świadka G. D. złożone na rozprawie w dniu 13.04.2015 r.), zeznania świadka M. W. złożone na rozprawie w dniu 13.04.2015 r., zeznania świadka D. G. złożone na rozprawie w dniu 13.04.2015 r., zeznania świadka R. K. złożone na rozprawie w dniu 13.04.2015 r., zeznania świadka Z. Z. złożone na rozprawie w dniu 13.04.2015 r., zeznania świadka R. Z. złożone na rozprawie w dniu 13.04.2015 r., częściowe zeznania świadka S. S. złożone na rozprawie w dniu 26.08.2015 r., częściowe zeznania powoda w imieniu którego zeznawał Prezes Zarządu M. D. złożone na rozprawie w dniu 26.08.2015 r., zeznania pozwanego D. M. złożone na rozprawie w dniu 26.08.2015 r.

W oparciu o projektu umowy z dnia 20.08.2014 r. powód dokonał wyliczenia kwoty odszkodowania umownego za wyłączenie rurociągu wodnego z użytku w okresie od 11.09.2014 r. do 23.09.2014 r. ustalając odszkodowanie na kwotę 80.600,00 zł. Z powyższego tytułu wstawił w dniu 03.10.2014 r. na rzecz (...) S.A. notę księgową nr (...) w ww. kwocie 80.600,00 zł. Nadto sporządził zestawienie strat wody związanych z przepięciem rurociągu, wskazując, że w wyniku powyższego utracił 2096 m³ wody o wartości 5240 zł. Wskazaną należnością w kwocie brutto 5659,20 zł (5240 zł netto) powód obciążył pozwaną spółkę w drodze faktury VAT nr (...) r. z dnia 03.10.2014 r. z terminem płatności na dzień 22.10.2014 r. Pismem z dnia 22.10.2014 r. powód wezwał pozwaną spółkę do zapłaty należności wynikających z ww. faktury VAT oraz noty księgowej. Pismem z dnia 24.10.2014 r. pozwana spółka odmówiła zadośćuczynieniu roszczeniom powoda i odesłała ww. fakturę i notę księgową.

dowód: wyczenie kwoty odszkodowania (k. 50), zestawienie strat wody (k. 53), nota księgowa nr (...) z dnia 03.10.2014 r. (k. 54), faktura VAT nr (...) r. z dnia 03.10.2014 r. (k. 55), wezwanie do zapłaty z dnia 22.10.2014 r. (k. 56-57), pismo z 24.10.2014 r. (k. 209)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów powołanych w toku ustaleń faktycznych w zakresie odzwierciedlonym w tych ustaleniach, uznając dowody te za wiarygodne jako tworzące spójną i logiczną całość (art. 227 kpc w związku z art. 233 kpc).

Za wiarygodne Sąd uznał dowody z dokumentów przedłożonych przez strony. W ocenie Sądu są one rzetelne, zgodne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, mając na uwadze treść art. 245 kpc.

Sąd dał wiarę w całości zeznaniom świadków G. D., M. W., D. G., R. K., Z. Z., R. Z. oraz pozwanego D. M. w zakresie jak dokonane ustalenia faktyczne, uznając je za rzetelne, zgodne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Za częściowo wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka S. S. oraz powoda w imieniu którego zeznawał Prezes Zarządu M. D.. Zeznania te w przedmiocie dotyczącym negocjacji stron poprzedzających sporządzenie projektu umowy należało ocenić jako logiczne i korespondujące z materiałem zebrany w sprawie. Dla przyjęcia jako wykazanego stanowiska powoda oraz wskazanego świadka w przedmiocie posiadania przez D. M. uprawnień do zawierania umowy w imieniu pozwanej spółki brak było podstaw w zebrany w sprawie materiale dowodowym.

Sąd Okręgowy mając na uwadze powyższe zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przedmiotem sporu jest roszczenie powoda o zapłatę kwoty 80.600,00 zł która zgodnie z twierdzeniami powoda stanowi sumę należną mu za czasowe pozbawienie go możliwości korzystania z rurociągu którym dostarczał wodę do swoich klientów oraz kwota 5.659,20 zł brutto tytułem kosztów wody zużytej przez pozwaną spółkę w trakcie realizacji inwestycji budowlanej.

Powód w pozwie, dalszych pismach procesowych a także na rozprawie podawał różne podstawy prawne dochodzących roszczeń – w tym podstawy odrębne w stosunku do każdego z pozwanych. Jednakże w ocenie Sądu Okręgowego powództwo wniesione w niniejszej sprawie nie posiada usprawiedliwionych podstaw.

W pierwszej kolejności odnieść należy się do żądania zapłaty odszkodowania wywiedzionego przez powoda w oparciu o umowę stron. W tym zakresie wskazać należy, iż w ocenie Sądu Okręgowego strony nie zawarły umowy a prowadziły jedynie rozmowy w tym zakresie. Zgodnie z zasadami reprezentacji pozwanej spółki (...) S.A. które obowiązywały w dacie 20.08.2014 r., tj. dacie sporządzenia projektu umowy, pozwaną spółkę reprezentował zarząd – prezes zarządu jednoosobowo lub dwóch członków zarządu działających łącznie lub jeden członek zarządu działający łącznie z prokurentem (odpis pełny z KRS pozwanej spółki k. 86-100). Pozwany D. M. nie jest, ani też nigdy nie był uprawniony do reprezentacji spółki (...) S.A. W myśl art. 95 § 1 i 2 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych albo wynikających z właściwości czynności prawnej, można dokonać czynności prawnej przez przedstawiciela, a czynność prawna dokonana przez przedstawiciela w granicach umocowania pociąga za sobą skutki bezpośrednio dla reprezentowanego. Umocowanie do działania w cudzym imieniu może opierać się na ustawie (przedstawicielstwo ustawowe) albo na oświadczeniu reprezentowanego (pełnomocnictwo) – art. 96 k.c. Na gruncie niniejszej sprawy wskazać należy, iż aby doszło do skutecznego zawarcia przez powoda i pozwaną spółkę umowy, której projekt powód przygotował powinna ją przyjąć osoba uprawniona do reprezentacji pozwanej spółki. Przesłanka ta nie została jednak spełniona. Kierownik budowy pozwanej spółki (...) nie był uprawniony do zawarcia kontraktu, nie legitymował się też pełnomocnictwem w tym zakresie – co więcej – nawet nie podawał iż stosowne upoważnienie posiada. Strona powodowa wskazując, iż w jej ocenie D. M. legitymowany był do zawarcia umowy, nie podała usprawiedliwionych przesłanek z których powyższe wywodziła. Nawet subiektywne przekonanie w tym zakresie uznać należy w okolicznościach sprawy za niewystarczające. Powód prowadzi czynnie działalność gospodarczą w

formie spółki z o.o., dlatego też chociażby powyższe świadczy o okoliczności iż znane mu są zasady reprezentacji spółek kapitałowych, do których zalicza się również pozwana spółka. Osoby działające w imieniu powoda winny być więc szczególnie uwrażliwione na sprawdzenie, czy przedstawiając umowę do podpisu reprezentantowi kontrahenta uprawnionemu do zawarcia umowy i to już po precyzyjnym przedstawieniu części essentialia negotii umowy. W ocenie Sądu rozpoznającego sprawę, przy uwzględnieniu profesjonalnego charakteru działalności powoda, to jego obciąża ciężar wykazania, że zawarł umowę z osobą uprawnioną do reprezentacji danego podmiotu, a w razie zaistnienia jakichkolwiek wątpliwości w tym zakresie – ich precyzyjnego wyjaśnienia. Niedopełnienie tych czynności naraża go na zarzut nieistnienia umowy, a co za tym idzie oddalenie wynikających z niej roszczeń. Wobec powyższego zasadne są twierdzenia spółki (...) S.A., iż nie zawarła ona umowy z powodową spółką, również w zakresie iż umowa ta nie została zawarta przez jej przedstawiciela. Powyższe potwierdza sama treść projektu umowy dołączona przez powoda do pozwu. Wobec niniejszego, ponieważ umowa, z której powód wywodzi swoje roszczenia nie została zawarta z pozwaną spółką, roszczenie wywiedzione w oparciu o tą podstawę nie zasługuje na uwzględnienie.

Nadto wskazać należy, iż wątpliwości budzi, czy sporządzony przez powoda projekt umowy stanowi złożenie oferty w rozumieniu art. 66 § 1 k.c. Do essentialia negotii umowy w oparciu o którą powód buduje swoje roszczenie należy zdaniem Sądu bowiem precyzyjne określenie czasu wyłączenia rurociągu wodnego na który pozwany ewentualnie mógłby wyrazić zgodę, bowiem zgodnie z przedłożonym projektem powyższe stanowi przedmiot umowy, gdyż od tego uzależniona była wysokość ewentualnego odszkodowania. Tymczasem projekt umowy przedłożony wraz z pozwem takiego elementu nie zawiera. Wskazuje to na niedookreślenie tego istotnego składnika umowy, co również przemawia za uznaniem umowy za niezawartą przez wskazane tam strony.

W zakresie twierdzeń powoda, iż roszczenie w przedmiotowej sprawie znajduje oparcie w odpowiedzialności deliktowej, a także na podstawie art. 435 § 1 k.c., wskazać należy powód nie wykazał przesłanek odpowiedzialności pozwanego w oparciu o ww. podstawy prawnej.

Zgodnie z art. 415 k.c., kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Przesłankami odpowiedzialności odszkodowawczej jest: 1) zaistnienie szkody, 2) wystąpienie faktu, za który ustawa czyni odpowiedzialnym określony podmiot, czyli czynu niedozwolonego, 3) związek przyczynowy między czynem niedozwolonym a szkodą w tej postaci, iż szkoda jest jego zwykłym następstwem. Ciężar dowodu co do wszystkich tych okoliczności obciąża co do zasady poszkodowanego. Ogólną zasadę odpowiedzialności deliktowej stanowi wina, która łączy się z koniecznym wystąpieniem dwóch jej elementów: obiektywnego, czyli bezprawności zachowania i subiektywnego, zakładającego podstawy do postawienia zarzutu z punktu widzenia powinności i możliwości przewidywania szkody oraz przeciwdziałania jej wystąpieniu (por. W. Dubis, Komentarz do art. 415 kodeksu cywilnego, (w:) E. Gniewek (red.), Kodeks Cywilny. Komentarz, wyd. C.H. Beck, Warszawa 2006, 2. wydanie, s. 662-663). Bezprawność zachowania polega na naruszeniu ogólnych, powszechnie obowiązujących nakazów i zakazów wynikających z norm prawnych oraz zasad współżycia społecznego. Przesądające znaczenie dla stwierdzenia bezprawności zachowania w reżimie odpowiedzialności deliktowej ma bowiem naruszenie powszechnie obowiązującej normy, mającej zastosowanie zarówno wobec poszkodowanego, jak i każdego innego podmiotu (por. B. Lackroński, Komentarz do art. 415 kodeksu cywilnego, (w:) K. Osajda (red.), Kodeks cywilny. Komentarz. Tom II. Zobowiązania, wyd. C.H. Beck, Warszawa 2013, s. 433). Ponadto pomiędzy zachowaniem a wystąpieniem szkody musi istnieć adekwatny związek przyczynowo-skutkowy (art. 361 § 1 k.c.).

Odpowiedzialność z art. 435 k.c. jest oparta na zasadzie ryzyka przy założeniu, że samo funkcjonowanie zakładu wprawianego w ruch za pomocą sił przyrody stwarza niebezpieczeństwo wyrządzenia szkody, niezależnie od działania lub zaniechania prowadzącego taki zakład. To poszkodowany musi udowodnić, iż szkoda została wyrządzona przez ruch przedsiębiorstwa. Przeprowadzenie tego dowodu jest równoznaczne z wykazaniem dwóch przesłanek odpowiedzialności deliktowej, ukształtowanej na zasadzie ryzyka: szkody i zdarzenia ją wywołującego.

Zarówno w zakresie żądania obejmującego kwotę w wysokości 5659,20 zł żadaną z tytułu kosztu wody zużytej przez pozwaną spółkę, a także kwoty 80.600,00 zł z tytułu braku możliwości czasowego korzystania przez powoda z wodociągu, wskazać należy, iż strona powodowa nie wykazała przesłanek przemawiających za zasadzeniem ww.

kwot. W tym miejscu należy wskazać, iż powódka nie zadośćuczyniła obowiązkowi udowodnienia swego roszczenia stosownie do art. 6 k.c. Nie wykazała, by rzeczywiście poniosła tak skonkretyzowaną szkodę, materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie daje Sądowi możliwości ustalenia jej wysokości, ani na przyjęcie, iż pozwana spółka działała bezprawnie, bowiem podejmowane przez nią prace były wykonywane na podstawie umowy zawartej w trybie zamówień publicznych, a nadto pozwana spółka legitymowała się stosowną zgodą właściciela rurociągów.

Wobec poczynienia powyższych ustaleń, nie powstały przesłanki do zastosowania wobec pozwanej także odpowiedzialności przewidzianej w ww. przepisach.

Nawet gdyby zgodzić się z stanowiskiem powoda, iż w trakcie realizacji inwestycji pozwana spółka zużyła wodę należącą do powoda a także powód poniósł szkodę wobec braku czasowej możliwości dostarczania wody do swoich odbiorców to już sposób wyliczenia szkody z tych tytułów (w tym postanowienia projektu umowy) oraz przedstawione przez stronę powodową dowody na powyższe w postaci umów z kontrahentami czy sporządzonego przez niego zestawienia strat wody nie pozwalają na weryfikację wysokości oraz zakresu tam wskazanej szkody. Materiał dowodowy zaferowany przez stronę powodową nie daje możliwości ustalenia powyższych okoliczności w sposób jednoznaczny

i nie budzący wątpliwości. Nie dostarcza także odpowiedzi chociażby na wątpliwość, czy i jakie ograniczenia kosztów, wystąpiły po stronie powoda w związku z brakiem dostarczania wody a w zakresie tym wskazać należy, iż zobowiązany do odszkodowania ponosi bowiem odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła (art. 361 § 1 k.c.). Podane przez powoda w sporządzonym zestawieniu kwoty i dane, w żaden sposób nie można było zweryfikować; powód nie uwiarygodnił przy tym prawidłowości swoich wyliczeń, a przede wszystkim zasadności przyjęcia takich, a nie innych wartości i sum. W świetle powyższe kategorycznie stwierdzić należy, że strona powodowa nie wykazała należytej inicjatywy dowodowej i nie udowodniła okoliczności istotnych, niezbędnych do ustalenia szkody. Szacunkowe określenie roszczenia nie może bowiem opierać się wyłącznie na nie poddających się weryfikacji twierdzeniach strony. W świetle treści art. 6 k.c. twierdzenie strony nie ma bowiem mocy dowodowej i nie może stanowić podstawy ustaleń, chyba że zostało przyznane przez stronę przeciwną, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca. Podkreślić należy, iż nawet art. 435 k.c., stanowiący podstawę odpowiedzialności za szkody na zasadzie ryzyka, nie zwalnia powoda z obowiązku wykazania konkretnej, umiejscowionej w określonym czasie szkody. Nadto podkreślenia wymaga, że pozwana spółka dokonywała spornych czynności jako wykonawca inwestycji realizowanej w oparciu o przepisy prawa zamówień publicznych, dysponując przy tym zgodą właściciela wodociągów, co oznacza że nie zaistniały okoliczności, które uzasadniałyby przypisanie pozwanej spółce winy czy też bezprawnego charakteru jej działań. Strona powodowa nie skonkretyzowała w jaki sposób działanie pozwanej spółki sprzeciwiało się obowiązującemu porządkowi prawnemu.

Mając na uwadze powyższe, uznać należy, iż wskazane roszczenia powoda nie znajdują usprawiedliwionych podstaw w świetle treści art. 415 kc i art. 435 kc..

Odnosząc się do odpowiedzialności pozwanego D. M., którą powód wywodzi z art. 103 k.c. i ewentualnie art. 120 k.p, wskazać należy, iż roszczenie powoda również nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności odnosząc się do kwestii proceduralnych wskazać należy, iż Sąd zgodnie z wnioskiem powoda i stosownie do treści art. 194 k.p.c. wydał postanowienie o wezwaniu D. M. do udziału w sprawie w charakterze pozwanego. Osoba wezwana do wzięcia udziału w sprawie staje się z momentem doręczenia jej zawiadomienia stroną pozwaną (art. 198 § 1 k.p.c.) i razem z podmiotem uprzednio pozwanym znajduje się po stronie pozwanej postępowania. Jeżeli chodzi o wagę procesową postanowienia o wezwaniu do udziału w sprawie w charakterze pozwanego, to w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. wyrok z 3 grudnia 1971r. III CRN 376/71 OSPiKA 1972/11 poz. 207, uchwała SN z 21.06.1979r., III CZP 34/79, wyrok SN z 7.03.1969,

II PR 576/68, wyrok SN z 22.12.1973r. I CR 614/73, postanowienie z 10.11.1970r. II CZ 139/70) przyjmuje się, że nawet wadliwe postanowienie o tzw. dopozwaniu wywołuje skutki procesowe, które istnieją tak długo, jak długo istnieje samo postanowienie. Zgodnie z art. 198 § 3 k.p.c. osoby

wezwane do wzięcia udziału w sprawie, a także osoby zawiadomione o toczącym się procesie, które zgłosiły swoje przystąpienie do sprawy w charakterze powodów, mogą przy pierwszej czynności procesowej żądać powtórzenia dotychczasowego postępowania w całości lub w części, stosownie do okoliczności sprawy. Możliwość ta istnieje tylko przy pierwszej czynności procesowej dokonanej przez stronę wezwaną po doręczeniu jej postanowienia oraz przez stronę zawiadomioną po zgłoszeniu swojego przystąpienia. Następnie dokonane uprzednio czynności pozostają w mocy bez możliwości podniesienia zarzutu pozbawienia prawa do obrony (art. 379 pkt 5 k.p.c.). Pierwszą czynnością w sprawie pozwanego D. M. było złożenie pisma procesowego z dnia 05.08.2015 r. (k. 316). Z uwagi na powyższe złożone w dalszym toku postępowania żądanie powtórzenia dotychczasowego postępowania nie zostało uwzględnione.

Poza tym należy zauważyć, że po stronie pozwanej w ten sposób doszło do „współuczestnictwa nienazwanego”. W tych warunkach brak także było podstaw formalnych do uwzględnienia powództwa wobec obu pozwanych; jedynie możliwymi rozstrzygnięciami było albo oddalenie powództwa wobec obu pozwanych, bądź jednego z nich.

Natomiast jeżeli chodzi o podstawę odpowiedzialności pozwanego D. M. to należy podnieść, że zgodnie z powołanym art. 103 k.c. jeżeli zawierający umowę jako pełnomocnik nie ma umocowania albo przekroczy jego zakres, ważność umowy zależy od jej potwierdzenia przez osobę, w której imieniu umowa została zawarta. Druga strona może wyznaczyć osobie, w której imieniu umowa została zawarta, odpowiedni termin do potwierdzenia umowy; staje się wolna po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu. W braku potwierdzenia ten, kto zawarł umowę w cudzym imieniu, obowiązany jest do zwrotu tego, co otrzymał od drugiej strony w wykonaniu umowy, oraz do naprawienia szkody, którą druga strona poniosła przez to, że zawarła umowę nie wiedząc o braku umocowania lub o przekroczeniu jego zakresu. W powołanym art. 103 § 1 chodzi o osobę podającą się za pełnomocnika i od początku niemającą pełnomocnictwa albo której pełnomocnictwo było nieważne, a także o pełnomocnika, który zawarł umowę z przekroczeniem zakresu pełnomocnictwa (por. Dmowski Stanisław, Rudnicki Stanisław, Komentarz do kodeksu cywilnego. Księga pierwsza. Część ogólna. LexPolonica). Powyższe nie zachodzi w niniejszej sprawie, jak wskazuje zebrany w sprawie materiał dowodowy. D. M. był kierownikiem budowy pozwanej spółki i nigdy nie legitymował się pełnomocnictwem do zawarcia umowy z powodem – co więcej – nigdy nie twierdził iż takowe posiada lub że jest uprawniony do zawierania umów w imieniu pozwanej spółki. W ocenie Sądu wiarygodne są twierdzenia strony pozwanej (obu pozwanych), iż podpis złożony pod projektem umowy wynikał z zasad postępowania z dokumentami przyjętymi w pozwanej spółce – tj. parafowania ich przez kierownika budowy, co miało oznaczać ich otrzymanie i następnie przekazywanie dalej do podmiotów uprawnionych do reprezentacji pozwanej spółki, które miały podejmować finalną decyzję. Stanowisko powoda, iż w jego ocenie kierownik budowy miał prawo zawierać umowę w przedmiocie odszkodowania przy braku jakichkolwiek upoważnień w tym zakresie jest nieuprawnione. Podkreślić należy, iż przeciwko przyjęciu że D. M. działał zgodnie z wolą pozwanej spółki podpisując projektu umowy świadczy okoliczność, iż przed datą przekazania pozwanym projektu umowy stanowisko pozwanej spółki w przedmiocie było powodowi znane bowiem odmówiła ona uznania jego roszczeń i podawała, że ewentualną odpowiedzialność należy przypisać innym podmiotom. Dodać należy, iż ww. pełnił funkcję kierownika budowy, a obowiązki kierownika budowy określone w art. 22 ustawy prawo budowlane dotyczą jego roli w realizacji zadania inwestycyjnego w zakresie wykonawstwa prac a nie decyzyjności kontraktowej. Kierownik budowy pełni samodzielną funkcję techniczną, dokonuje wpisów w dzienniku budowy i ma stały i bieżący wgląd w postęp prac, a także uprawnienia i umiejętności do dokonania ich oceny – nie jest natomiast uprawniony do podejmowania decyzji w imieniu pracodawcy (pozwanej spółki) w zakresie zawierania umów z innymi podmiotami. Poza tym oparcie powództwa na treści art. 103 kc w zakresie roszczenia odszkodowawczego ogranicza się do tzw. ujemnego interesu kontrahenta.

Następną podstawą prawną wskazaną przez powoda co do pozwanego D. M. to art. 120 § 1 k.p., który stanowi, iż w razie wyrządzenia przez pracownika przy wykonywaniu przez niego obowiązków pracowniczych szkody osobie trzeciej, zobowiązany do naprawienia szkody jest wyłącznie pracodawca. Powyższe nie ma zastosowania w przedmiotowej sprawie bowiem, jak zostało ustalone w toku postępowania D. M. nie podpisał przedłożonego mu projektu umowy w imieniu strony, ale wyłącznie zobowiązał się do przekazania go swojemu pracodawcy. Nie można wobec powyższego uznać, że wyrządził powodowi szkodę. Z tytułu powyższego nie może odpowiadać ani on, ani też pozwana spółka.

Mając na uwadze powyższe Sąd oddalił powództwo wobec obu pozwanych.

W punkcie II wyroku Sąd obciążył kosztami procesu powoda jako stronę przegrywającą sprawę – na mocy art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c.